

Vấn đề gọi là “chợ trống ngỗng cựa đòng và nhà nọ c” vậy mà nhà nọ c cũng sống ở Việt Nam đã hợp đồng với Trung Cộng trong việc khai thác bauxite Tây nguyên là một vấn đề nóng bỏng trong suốt mấy tháng gần đây tại trong nước đến hai ngoại. Về phía Giáo hội Công giáo có thể nói Thái Hà là nơi tiếp sáng niềm tin với việc đòi Công lý và sự thật cho Việt nam, và cũng là nơi đã đứng lên ngôn luận để báo đòng với mọi nguy cơ khi nhà nọ c chấp nhận để Trung Cộng thực hiện việc khai thác bauxite Tây nguyên.

Trước tình hình đen tối của đất nước do sự lãnh đạo của đòng sống ở Việt Nam. Các nhà chớp bu cựa đòng sống ở Việt Nam, vì mỗi người cá nhân, bè phái, họ vẫn không cho rằng việc khai thác bauxite là chợ trống ngỗng nhốt quán cựa đòng đã có từ đời hai IX đến đời hai X và cho đến nay. Trước hiện trạng bi đát này, linh mục Nguyễn Văn Khôi chưa còn biết mong đợi và phó thác vào tình yêu của Chúa, nên chưa biết cầu xin để Chúa thương đoái hoài đến đất nước và dân tộc Việt Nam. Bởi vậy, ngài đã từ chối buổi cầu nguyện vào tối 25 tháng 4 tại Thái Hà, để cầu cho các nhà lãnh đạo Việt nam, để can đảm từ bỏ kế hoạch khai thác bauxite Khi hay tin Quốc Hội Việt nam họp vào ngày hôm tuồn tháng 5, tối ngày 31 tháng 5 vừa qua, cha Nguyễn Văn Khôi cũng đã từ chối buổi cầu nguyện cho các đại biểu Quốc hội ý thức được trách nhiệm của họ khi mang sự mong đợi di dân nhân dân. Xin cho tất cả các đại biểu khi ngồi họp luận với nhau, có đủ lý trí và sự sáng suốt để cùng can đảm nhất trí đóng góp ý kiến với nhà nọ c nên chớ

dội việ khai thác bauxite.

Song song với Thái Hà, linh mục Lê Quang Uy DCCT, ngày 24 tháng 4 cũng đã phê bình bài viết: “Hãy Cứu Lũy Tây Nguyên Khỏi Thảm Hoạ Bauxite Đỏ”. Khi bài viết này được phê bình thì có đến hàng ngàn người đã mời thành phần trong nước đến hội ngộ đã ghi tên đăng tình nguyện hỗ trợ kêu gọi này, danh sách hiện nay đã có trên bảy ngàn người cùng hàng ngàn người kêu gọi cứu nguy Tây nguyên..

Ngày 31 tháng 5 năm 2009 là ngày Giáo Hội Công giáo long trọng mừng lễ kính Đức Chúa Thánh Thần Hiện xuống. Tổng Giáo phận Sài Gòn, Đức Học y Phẩm Minh Môn đã gửi cho toàn thể dân Chúa thư của Giáo phận ngài cai quản: “Lá Thư Mục T “Đức lá thư mục tử của Đức Học y Phẩm Minh Môn thay có liên quan đến thời sự nóng bỏng, nên người viết đã dùng tựa đề : Đức Học y Phẩm Minh Môn xuất thôn nhịp cuộc”. Khi Đức Lá thư mục tử này, tôi liền liên tưởng đến một vấn đề mà linh mục Lê Quang Uy đã viết trong bài hãy cứu Lũy Tây nguyên khỏi thảm họa bauxite đỏ, linh mục Lê Quang Uy viết: “Lúc này đây, tuy đã chễm trệ lên rồi, chúng tôi vẫn muốn kêu to lên với phía Công Giáo chúng ta, với các vị Giám Mục, các Linh Mục, các Tu Sĩ các Dòng và nhất là anh chị em Giáo dân thân yêu của tôi miền đất này. Chúng ta là người Công Giáo, chúng ta không thể mãi ở bên lề cuộc sống quê hương trong sự e ngại, do dự. Chúng ta không thể mãi chờ đợi lẫn nhau mà không ai dám quyết định một việc gì thiết thực và can đảm. Chúng tôi chờ đợi bóng sáng của một cái gì đó y mà chúng ta mà chúng ta lại không sẵn lòng đánh phá sự hiện có, đó là tiếng lòng gấm, tiếng nói của Chúa Thánh Thần...”(hết trích)

“Tiếng nói lòng gấm, tiếng nói của Chúa Thánh Thần trong bài viết của linh mục Lê Quang Uy như một lời mời gọi Giáo hội lên đường và hãy sống phúc âm giữa lòng dân tộc và quê hương ngày lễ Chúa Thánh Thần Hiện xuống thì Đức Học y Phẩm Minh Môn đã nhịp cuộc theo đúng nghĩa sống phúc âm giữa lòng dân tộc.

Lá thư mục tử có 11 điểm mục được đánh số từ 1 đến số 11. Điểm mục 1 là lời mở đầu được viết như một lời tuyên bố khá minh bạch, minh bạch chính là Học y cho biết đây là trách nhiệm và bổn phận của vị chức sắc, ngài viết: “Nhưng thông tin trong thời gian gần đây như cho tôi bổn phận giáo dân Kitô giáo là giúp mọi thành viên trong gia đình ý thức trách nhiệm gìn giữ và bảo vệ môi trường sống của mình và cũng là của mọi người anh em đồng bào và đồng loại”. Vâng, ngài đã khẳng định rõ ràng là phải có ý thức cho đoàn chiên, tức cho mọi thành viên trong gia đình giáo phận ý thức trách nhiệm gìn giữ và bảo vệ môi trường sống cho mình và cho đồng bào cũng như đồng loại. Mọi cái gì mà Giáo phận đưa cùng đóng góp như thế, thì tuy vậy làm sao.

Phần nội dung của lá thư mục tiêu được chia làm 3 điểm chính rõ ràng như : Ghi nhận sự kiện-(tiếp 2 và 3). Nguyên tắc học đạo-(tiếp 4, 5, 6 và 7)- Nhận xét ý hành đạo của họ.(tiếp 8, 9, và 10).

*Ghi nhận sự kiện: Sự kiện xảy ra được ghi nhận khá bi đát và quan trọng, đó là việc nhà máy sản xuất công ty Vedan gây ô nhiễm môi trường cho dòng sông Thị Vĩ và sự kiện khai thác bauxite. Được biết đến với việc khai thác bauxite, Ngài nói: mọi đây nhu cầu nhân sự trí thức trong cũng như ngoài nước lên tiếng cảnh báo về việc khai thác bôxít tại Tây nguyên...Mọi quan ngại này rất đáng quan tâm và Quyển hai đã quy định như thế và vào chương trình nghị sự...".Khi Độc Học y viết thư mục tiêu này thì cũng có nhu cầu tin tức cho hay: vài việc bị hiểu lầm của học phẩm cũng lên tiếng phân tích có vẻ xôm tụ lắm, cho nên ngài cũng muốn nhìn nhận các việc bị hiểu lầm của dân khi học phẩm, với niềm vui là người đi đến dân cũng phải lên tiếng đóng góp để ngăn chặn việc khai thác bauxite. Thế nhưng, liệu họ này đã đi vào hay không vì các việc bị hiểu lầm này là của đạo học không phải của nhân dân. Sự kiện kết tiếp là việc ô nhiễm môi trường đã được báo động, ngài viết tiếp tiếp 3:"...khi thăm nhu cầu thành trong nước, tôi đều thấy tình trạng ô nhiễm môi trường tác hại đến sức khỏe của cộng đồng, hủy diệt môi sinh, gây hậu quả nghiêm trọng cho nhu cầu người ...". Làm sao mà có thể làm được việc học hiên trọng tại các mặt đất nước mà mọi người sống dưới sự lãnh đạo của đạo học sống tại Việt Nam.

Nguyên tắc học đạo: Đây là nhận xét lý do được Độc Học Y đưa ra để chứng minh rằng các học phẩm nhận được việc ông Nguyễn Tấn Dũng đã làm được quy định hành đạo phải được sự chấp thuận khai thác bauxite của quốc chúng với lý luận rằng: việc khai thác nôm trong mục đích phát triển kinh tế. Nguyên tắc học đạo được trình bày qua các tiếp số 4, 5, 6, và 7 rất rõ ràng. Tiếp 4 nói rõ: " Môi trường thiên nhiên là quà tặng của Đạo Trời Hoá và là tài nguyên dành cho hết mọi người. Không ai trong chúng ta có được nên môi trường thiên nhiên..." Đây là để xác định quy định cho đạo học sống tại Việt Nam biết rõ người ngu ngốc của sự việc mà hành đạo trong việc khai thác bauxite. Căn cứ vào luận cứ khai thác bauxite là việc phát triển kinh tế, nên Độc Học y đã đưa ra 3 nguyên tắc học đạo kết tiếp tiếp 5, 6 và 7. Tóm gọn như sau:

" Vì môi trường là tài nguyên dành cho hết mọi người,

- nên không thể nhân danh phát triển kinh tế và tích lũy lợi nhuận cho một thiểu số mà hủy hoại môi trường của đời đa số nhất là của người nghèo...

- trong phát triển kinh tế phải quan tâm đến sự toàn vẹn và chu kỳ tuần hoàn của thiên nhiên.

Các tài nguyên thiên nhiên không phải là nguồn nguyên liệu vô hạn, thậm chí có một số tài nguyên không thể tái tạo được.

- trong tiến trình phát triển kinh tế, cần phải quan tâm đến quy định lợi ích của người dân bản địa..."

Nguyên tắc học đạo là lợi ích báo cho Bß chính trị đạo công sự n Việt Nam biết để tß đó mà hành đạo sao cho xứng hợp với lợi ích con người. Đạo vì quyền lợi bß nhóm hay lợi ích của một thiểu số mà chà đạp lên quyền lợi của đa số người dân, nhất là của đạo bảo nghèo khổ nß Tây nguyên.

Nhßng gợi ý hành đạo công thß : Sau phần nguyên tắc học đạo, Độc Học y đã đi vào công thß để xß sự trước sự kiện mà nhà nßc công việc khai thác bauxite, không chú ý lắng nghe tiếng kêu cứu của nhân dân. Độc phần nhßng gợi ý hành đạo công thß , tôi thấy Độc Học y đã đưa ra một đường hướng rõ ràng cho người Kitô hữu, ngài viết:

- ..bß phần của người Kitô hữu là cứu nguy cho nhà cầm quyền cũng như giữ gìn trách nhiệm khôn ngoan sáng suốt trong việc đưa ra nhßng quy tắc để nhß có nhß hướng đến phúc lợi của người dân và rời bỏ của môi trường thiên nhiên...
- bß phần người Kitô hữu còn là tôn trọng, gìn giữ và bảo vệ môi trường...
- là người công giáo...anh chị em hãy chân thành và thẳng thßng góp ý với người giữ trách nhiệm yêu dân yêu nước... để biết trong nhßng việc đó có tầm quan trọng đối với việc nhân bản của đất nước và phúc lợi của nhân dân..."

Tóm lại nhßng gợi ý hành đạo công thß mà Độc Học Y Phạm Minh Mẫn đã nêu trong thß mục tß , đối với người công giáo thì rõ ràng là thiết thực, nhất là trong giai đoạn cấp bách này," lúc này đây, tuy đã chậm trễ lắm rồi...", đúng như lợi ích của linh mục Lê Quang Uy trong bài lên tiếng "hãy cứu lấy Tây nguyên khỏi thảm họa bauxite đỏ", và cũng đúng với tinh thần Thái Hà bất khuất đang dßt lên ngß nß a hy vọng.

Chß còn hß không, hãy theo tiếng gọi của lương tâm mà thực hiện nhßng hành đạo công thß , đó là việc cứu nguy.

Người người cứu nguy, nhà nhà cứu nguy, tất cả đoàn này đến công đoàn nß , tất cả giáo phận này đến giáo phận khác, cùng nhau cứu nguy cho nhà cầm quyền cũng như giữ gìn trách nhiệm khôn ngoan và sáng suốt trong việc đưa ra nhßng quy tắc để nhß có nhß hướng đến phúc lợi của người dân và rời bỏ của môi trường thiên nhiên. Song song với việc cứu nguy là biết tôn trọng và gìn giữ bảo vệ môi trường. Điều quan trọng là lên tiếng thẳng thßng để góp ý với nhà cầm quyền trong việc xây dựng đất nước.

Môi trường thiên nhiên mà Độc Học Tào Hoá đã ban tặng cho con người, là tài nguyên của mọi người chứ không phải của riêng ai, đất nước là của cả dân tộc chứ không phải của riêng từng người sống ở Việt Nam.

Cái gì chúng tôi ý hành động của thế của Độc Học Y Phạm Minh Mẫn trong Lá Thư Mời Tổ chức toàn thể dân Chúa không phải chỉ trong phạm vi gia đình Giáo phận Sài Gòn mà còn được cả nước hưởng ứng.

Tôi hi vọng cái gì mọi người cùng hiệp thông cầu nguyện xin cho Công lý và sự thật sớm đến với quê hương Việt Nam.